

การพัฒนาความสามารถในการพูด โดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมาย
ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
DEVELOPING KINDERGARTEN YEAR-2 STUDENTS' SPEAKING ABILITY BY USING
MEANINGFUL PICTURE BOOKS

กันหา มาคมหันต์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุกุล จินตริกษ์**

ดร.สุคนธ์ แผงศรีสาร**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาหนังสือภาพแบบมีความหมายเพื่อพัฒนาการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 10 คน ในโรงเรียนบ้านโนนทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ.2553 รูปแบบการวิจัยเป็นแบบศึกษากลุ่มเดียววัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยหนังสือภาพแบบมีความหมายเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 เล่ม แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า :

1. หนังสือภาพแบบมีความหมายเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูด สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 84.52/85.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการพูดนักเรียนมีคะแนนพัฒนาความสามารถในการพูดเฉลี่ย 17.10 คิดเป็นร้อยละ 85.50 และนักเรียนทั้ง 10 คนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ABSTRACT

The objectives of the present study was to construct meaningful picture books to have an effectiveness criterion of 80/80 for the development of kindergarten year-2 students' speaking ability so that the students could make a mean speaking ability score of 80% or better and that at least 80% of the students passed the passing criterion of 80% or better.

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยอีสาน

** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสาน

*** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสาน

The study followed the One-shot Case Study Research Design in which the target group consisted of 10 kindergarten year-2 students in Ban Noentong School, under the Office of Udonthani Primary Education Office Service Area 4, during the second semester of the 2010 academic year. The instruments used for data collection consisted of 7 Meaningful Picture Books for the development of the students' speaking ability which were developed by the present researcher herself, lesson plans and a learning achievement test. The collected data were analyzed by means of computing arithmetic mean, percentage and standard deviation.

The findings showed that:

1. The meaning full picture books which had been constructed showed an effectiveness criterion of 84.52/85.50 which was higher than the prescribed criterion of 80/80, and
2. The students made a mean speaking ability score of 17.10 or 85.50%, and 100% of them passed the passing criterion of 80% which was higher than the prescribed passing criterion of 80/80.

ภูมิหลัง

การพัฒนาทักษะทางภาษาถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับนักเรียนปฐมวัย ทั้งนี้เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการคิด ซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาในขั้นสูง ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร ทั้งในการแสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิดและข่าวสาร อีกทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ (วรนาท รักสกุลไทย. 2551 : 11-12) พัฒนาการทางภาษามีพื้นฐานมาจากองค์ประกอบทางร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการพูด เช่น ฟัน เหงือก ลิ้นไก่ สายเสียง การที่คนพูดได้ ขึ้นอยู่กับอวัยวะในการเปล่งเสียงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ นักเรียนเริ่มสื่อภาษาจากเสียงในคอ ตามด้วยการพูด แต่ทั้งนี้ต้องได้รับการตอบสนอง นักเรียนเรียนภาษาได้ดีจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การเสริมแรงจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้นพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนจะเจริญงอกงามต่อเนื่องกันไปแต่ละวัย แต่ละอายุจะมีการสื่อความหมายแตกต่างกัน นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่แรกเกิดด้วยการแสดงออกทางสัมผัสสีหน้าและท่าทาง และพัฒนามากขึ้นตามวัย เมื่อนักเรียนอายุย่างขวบนักเรียนจะเริ่มใช้คำง่ายๆ ได้ เช่น คำว่า แม่ เมื่ออายุก้าวหน้ามากกว่า 2 ขวบ จึงเริ่มใช้คำและวลี และเริ่มใช้ได้ดีเมื่ออายุย่างเข้าปีที่ 3 นักเรียนจะพัฒนาการทางภาษาเร็วมากสามารถใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ปฏิบัติตามคำสั่งได้ เมื่ออายุผ่านวัย 4-5 ขวบ ไป นักเรียนเริ่มใช้ข้อความ ใช้ประโยค พูดอธิบายได้มากขึ้น และเมื่ออายุ 6 ขวบ จะสนใจการพูด ชอบสนทนากับเพื่อนๆ ชอบคุยและชอบฟัง การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนเกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและการสอนของผู้ใหญ่ หากนักเรียนได้รับการสอนที่ดีนักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาที่มีคุณภาพ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551 : 138)

การจัดการศึกษาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 (3) มุ่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกๆ ระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 15 ปี มีเจตนารมณ์มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขพัฒนาสังคมไทย

ให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพ 3 ด้าน คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมสมานฉันท์ และเอื้ออาทร นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข คำว่าคนดี หมายถึง คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ คนเก่ง หมายถึง คนที่มีความสามารถเฉพาะด้านหรือรอบด้าน เช่น มีทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และคนมีความสุข หมายถึง คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย จะเห็นได้ว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาอย่างมาก จึงบัญญัติไว้ชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 4 มาตรา 22 โดยกำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และ มาตรา 24 (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และ (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

กล่าวถึงนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) กระทรวงศึกษาธิการกำหนดวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพภายในปี 2561 โดยมีจุดเน้นและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ ภายใต้ยุทธศาสตร์การยกระดับมาตรฐานการศึกษาของนักเรียนและเยาวชน หลักการปฏิรูปการศึกษานั้นพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษาของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการศึกษา คนไทยในยุคใหม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่ม มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกความภูมิใจในความเป็นไทย และสามารถก้าวทันโลก (ปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552-2561 : ออนไลน์) ซึ่งการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะดังกล่าว นั้นขึ้นอยู่กับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านโนนทอง พุทธศักราช 2552 (ฉบับปรับปรุง) มุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคม ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันทางวิชาการและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สามารถนำไปใช้ในการปรับตัวและแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หนังสือภาพเป็นหนังสือที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่างๆ รวมถึงความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของนักเรียน ทาดาชิ มัตซึอิ (2547 : 3, 28) กล่าวว่า หนังสือภาพเป็นหนังสือสำหรับนักเรียนที่ให้ความสุขและความสนุกแก่นักเรียน ช่วยจุดประกายความสนใจที่มีต่อหนังสือให้เกิดขึ้นในใจนักเรียนและ ยังพูดถึงการเล่าเรื่องของนักเรียนว่า นักเรียนจะจินตนาการจากภาพที่เห็นหรือฟังเรื่องที่ผู้ใหญ่เล่าประกอบการดูภาพ โดยเฉพาะหนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยาย (Wordless Picture Books) จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นพบวิธีการเล่าเรื่องให้เกิดขึ้นในตนเอง สามารถถ่ายทอดเรื่องราวและเข้าใจในลำดับขั้นตอนของเรื่องราว เป็นการฝึกทักษะการพูดหรือการเขียนเรื่องเล่าและเพิ่มพูนความสามารถทางสติปัญญาด้วย หนังสือเป็นสื่อเป็นสิ่งเร้าชนิดหนึ่งที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ คือนักเรียนเรียนรู้จากการเล่น เรียนรู้จากนามธรรมที่เป็นรูปธรรม ฝึกพูดฝึกกระทำด้วยตนเอง ถือได้ว่าหนังสือมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการฝึกทักษะ และช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดหรือเข้าใจในสิ่งที่เรียนหนังสือจึงเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะทางการพูด สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจพฤติกรรมที่พึงปรารถนา การใช้หนังสือยังช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้คุ้นเคยกับภาษา รู้จัก

คาดเดาคำตอบ เข้าใจรูปแบบของประโยคในภาษาไทย ภาษาที่ใช้ในหนังสือภาพแบบมีความหมาย ทำให้รู้จักเล่าเรื่อง รู้จักแสดงความคิดเห็น รู้จักในการแต่งประโยค รู้จักตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลหรือเหตุการณ์ในหนังสือต่างๆ อย่างอิสระ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาภาษาพูดได้เร็วขึ้น สามารถพูดได้คล่อง ชัดเจน และถูกต้องมากขึ้น รวมทั้งมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างสมดุลทุกด้าน ดังนั้น นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสัมผัสของจริงเกี่ยวกับหนังสือภาพอย่างหลากหลายทำให้เด็กมีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่าน รักการเรียน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ ลีช (Leach) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเลี้ยงดูนักเรียนกล่าวว่า ไม่มีนักเรียนคนใดเลิกกินไปสำหรับหนังสือ การปิดกั้นไม่ให้นักเรียนรู้จักหนังสือจนกว่าเด็กจะอ่านออก ก็เหมือนกับไม่คุยกับนักเรียนจนกว่านักเรียนจะพูดได้ (มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก, 2550 : บทนำ)

จากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสองของ สมศ. (พ.ศ. 2549-2553) การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับปฐมวัยของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) รอบสอง ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 โรงเรียนบ้านโนนทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ผลการประเมินปรากฏว่าสมควรรับรองมาตรฐานการศึกษา แต่ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเพราะมาตรฐานข้อที่ 4 ผู้เรียนยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจรณ์ญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ อยู่ในเกณฑ์พอใช้คือ ค่าเฉลี่ย 2.44 และมาตรฐานข้อที่ 6 ยังขาดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อยู่ในเกณฑ์พอใช้คือ ค่าเฉลี่ย 2.39 (รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบสอง. โรงเรียนบ้านโนนทอง, 2551 : 4) จากการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านโนนทอง พุทธศักราช 2552 (ฉบับปรับปรุง) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) พบว่า ยังขาดแนวการจัดประสบการณ์สำคัญ(ด้านสติปัญญา) คือ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ข้อที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารให้เหมาะสมกับวัย ข้อที่ 12 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไขให้ได้รับการพัฒนาและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

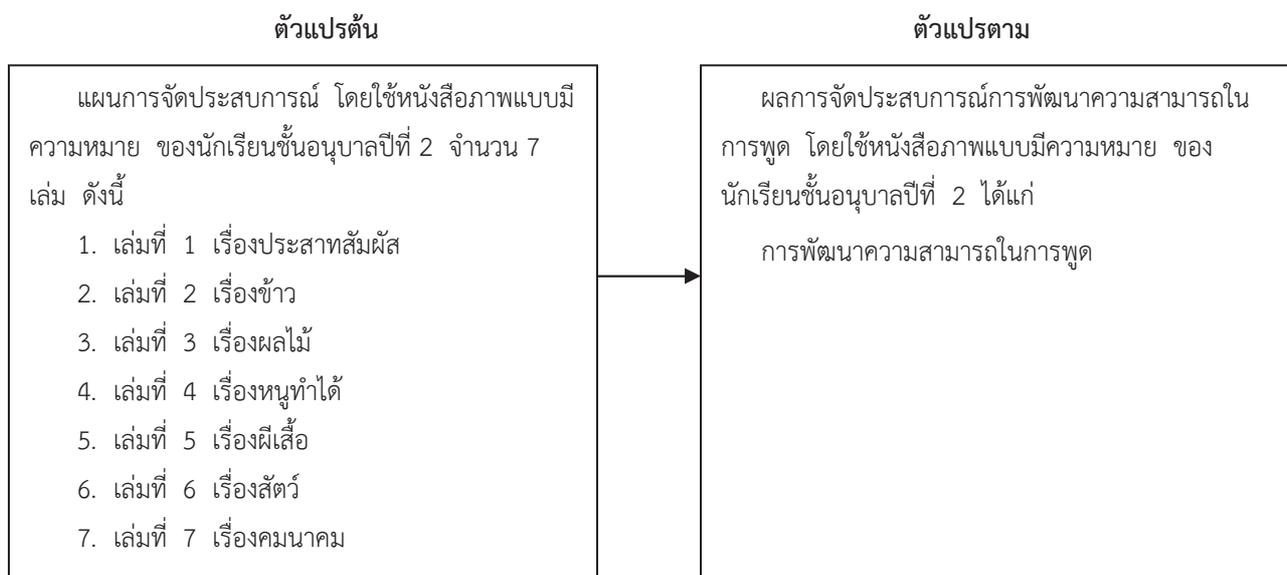
ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการพูดโดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมายของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการพูดสำหรับนักเรียนปฐมวัย และระดับชั้นอื่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างหนังสือภาพแบบมีความหมาย เพื่อพัฒนาการพูด สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนที่เรียนรู้ โดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมาย ให้นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการพูดเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือภาพ (กรมวิชาการ. 2546 : 48) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย (ฝ่ายวิชาการ. 2552 : 17) แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการพูด โดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมาย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ได้โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. หนังสือภาพแบบมีความหมาย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งมีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00
2. แผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมาย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งมีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งพบว่ามีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.43 - 0.69 และมีค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) เท่ากับ 0.9276

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสาน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนทอง

2. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงหลักการและเหตุผล ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายรับทราบ
3. ทำการทดสอบแบบศึกษากลุ่มเดี่ยววัดครั้งเดียว (One- Shot Case Study) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดประสบการณ์
4. ทดลองใช้หนังสือภาพแบบมีความหมายกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระหว่าง วันที่ 2 มกราคม 2554 ถึง 28 มีนาคม 2554
5. หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบศึกษากลุ่มเดี่ยววัดผลครั้งเดียว หลังการจัดประสบการณ์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) หาค่าความเชื่อมั่น(rcc) หาค่าร้อยละ(P) หาค่าเฉลี่ย(X) หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)และหาค่าประสิทธิภาพ(E1/E2)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูด โดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมาย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยทดสอบศึกษากลุ่มเดี่ยววัดครั้งเดียว (One - Shot Case Study) หลังจากการจัดประสบการณ์

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยข้างต้น สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของหนังสือภาพแบบมีความหมาย เรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 84.52/85.50 นั่นคือ หนังสือภาพแบบมีความหมาย ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดประสบการณ์ โดยรวมร้อยละ 84.52 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดประสบการณ์ โดยรวมร้อยละ 85.50 ในแต่ละขั้นตอนของการทดลองแบบเดี่ยว มีค่าเท่ากับ 69.05 / 71.67 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก มีค่าเท่ากับ 75.40 / 77.22 และการทดลองแบบกลุ่มใหญ่ มีค่าเท่ากับ 83.17 / 82.83
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดประสบการณ์ โดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมาย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนการพัฒนาความสามารถในการพูดเฉลี่ย 17.10 คิดเป็นร้อยละ..85.50. และมีนักเรียนจำนวน 10 คน ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์มีคะแนนพัฒนาการพูดสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 หนังสือภาพแบบมีความหมายเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูดสามารถนำไปประยุกต์จัดทำเป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
- 1.2 ควรมีการเพิ่มสื่อที่มีการเคลื่อนไหว เช่น เครื่องฉายภาพการ์ตูน วิดีทัศน์
- 1.3 ครูที่สอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูด ควรมีการพัฒนานวัตกรรมหนังสือภาพไว้ช่วยสอนเพื่อลดความยุ่งยากและความต้องการของผู้เรียนทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ และจะส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้น

1.4 หลังจากนักเรียนจบในแต่ละกิจกรรม ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการซักถามและให้นักเรียนสามารถนำหนังสือภาพ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูด ไปศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลา เพื่อให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจกับหนังสือภาพในส่วนที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้หนังสือภาพแบบมีความหมายในหน่วยวันแม่แห่งชาติ หน่วยวันเข้าพรรษา หน่วยต้นไม้ที่รัก ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นต้น

2.2 ควรวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือภาพกับวิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติหรือกับการใช้สื่อการเรียนแบบอื่นๆ เช่นบทเรียนแบบโปรแกรม วิธีการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี). กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2547.

. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี). กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2547.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เบริน-เบส บุ๊คส์, 2551.

กล่อมจิตต์ พลายเวช. หน่วยที่ 1 วรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. ในเอกสารการสอนชุดวิชาวรรณกรรมและลีลาศิลปะระดับปฐมวัย ศึกษาหน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2549.

จินตนา ไบกาชุยี่. การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2534.

จุฑา สุขใส. ผลของการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมายที่มีต่อการพัฒนาการทางการพูด. วิทยานิพนธ์ กศ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.

ณัฐยานี ยิ่งยงค์. ผลการเล่นิทานพื้นบ้านจังหวัดสุโขทัยประกอบภาพที่มีต่อการพัฒนาการด้านการพูดของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กากสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2553.

ปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.kroobannok.com/24861>. (2 ธันวาคม 2553)

เผชิญ กิจระการ. ดัชนีประสิทธิผล ใน เอกสารประกอบการสอนวิชา 305710 ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร.

คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

พรรษา หงส์ภักดี. การพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการอ่านโดยใช้หนังสือนิทานประกอบชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอีสาน, 2553.

มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก. โครงการหนังสือเล่มแรก (Bookstart). เข้าถึงได้จาก <http://www.thaibby.in.th> (20 มีนาคม 2553)

วรเกียรติ ทองไทย. ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ. วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553.

วรรณาท รักสกุลไทย. การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านภาษาในประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วยที่10 . พิมพ์ครั้งที่ 2. วิทยานิพนธ์ . นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2551.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2 (พ.ศ. 2549-2553). กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) , 2551.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ : บริษัทนาเพรส จำกัด, 2553.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559). กรุงเทพฯ : สกศ., 2553.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2552.

อัมพรรัตน์ สุขจรณี. ผลการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังด้านการพูดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนภิรมย์ภักดี บ้านห้วยสีดา. เข้าถึงได้จาก <http://www.sumantana.kroobannok.com/board> 16889.
(14 พฤษภาคม 2553)